

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗ 1903

ΒΓΑΙΝΕΙ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΜΗΝΑ

Ίδιοχρήτης, εκδότης και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχτικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΕΪΝΜΕΤΖ ΗΛΙΑΣ Φ. ΗΛΙΟΥ

Ἐπιστολές, ἐπιταγές κτλ. παρακαλοῦμε νὰ διευθύνονται: Ἀημ. Π. Ταγκόπουλο Poste Restante Ἐξωτερικοῦ, Ἀθήνα.

ΣΥΝΤΡΟΜΒΕΣ:

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα	}	δρ.	30	τὸ χρόνο.
		»	15	τὸ ἑξάμηνο.
Γιὰ τὴν Ἀγγλία & Αἴγυπτο	}	»	8	τὸ τρίμηνο.
		£	1	τὸ χρόνο
Γιὰ τὴν Ἀμερική	}	£	0,10	τὸ ἑξάμηνο
		\$	5	τὸ χρόνο
καὶ γιὰ τὰ ἄλλα μέρη		\$	3	τὸ ἑξάμηνο
			40	φρ. τὴ χρονιά.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΣΥΣΤΑΙΝΟΥΜΕ στοὺς ἀναγνώστες μας τὴ μελέτη τοῦ Νορβηγικοῦ κριτικοῦ Winsnes, γιὰ τὸ «Νορβηγικὸ μυθιστόρημα ἀπὸ τὰ 1870—1890» ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ τὴ δώσει στὸ «Νουμά», ὁ φίλτατος Ἴω. Χρυσάφης, ὁ μεταφραστὴς τοῦ «Γάμου» τοῦ Στρέιντμπεργκ καὶ τόσων ἄλλων διαλεχτῶν ἔργων τῆς Σκανδιναβικῆς λογοτεχνίας. Στὴ μετάφρασή του ὁ Χρυσάφης μεταχειρίζεται μιὰ γλώσσα παραδαλὴ, τὴν περιφρημὴ «μιχτὴ», μιὰ γλώσσα δηλ. ποὺ δὲν ἔχει γραμματικὴ, ποὺ δὲν ἔχει μορφὴ, καὶ ποὺ τόσο ἄσκημα χτυπάει στὸ αὐτὶ καὶ στὸ μάτι. Ἐπέμεινε νὰ μὴν τοῦ ἀλλάξουμε λέξη, νὰ μὴν τοῦ ἀλλοιώσουμε τὴ σύνταξη, καὶ μεις, βλέπετε, δὲν τοῦ χαλάσαμε τὸ χατήρι, ὄχι μόνο γιὰτὶ ἐχτιμοῦμε καὶ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ἐργασία του, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ—μὲ κάπια Σπαρτιατικὴ πονηριά, — δείχνουμε ἔτσι στοὺς ἀναγνώστες μας τὴ μιχτὴ, γιὰ νὰ γαπήσουν περισσότερο τὴ γνήσια καὶ κανονικὰ δημοτικὴ. Οἱ Σπαρτιάτες ἔδειχναν στὰ παιδιά τους μεθυσμένους τοὺς Ἐίλωτες γιὰ νὰ τὰ

κάνουνε νὰ σιχαθοῦν τὸ μεθῆσι, καὶ νὰ τὸ ἀποφεύγουνε.

* *

ΕΞΟΝ ἀπὸ τὰλλα βιβλία, ποὺ ἀνοφέρει στὴν ἀγγελία τῆς ἡ ἐκδοτικῆς ἐταιρία «Τύπος», μελετᾶει γι' ἀργότερα καὶ τὴν ἐκδοσὴ μιᾶς μεγάλης Νεοελληνικῆς Γραμματολογίας—ἐνὸς βιβλίου χρησιμώτατου, ποὺ ἔπρεπε ἀπὸ καιρὸ νὰ εἶχε ἐκδοθεῖ. Μέσα στὰ ἑκατὸ χρόνια ποὺ περᾶσαν ἀπὸ τὴ μεγάλη Ἐπανάστασι, ἡ Ἑλληνικὴ λογοτεχνία δὲν ἔμεινε καθόλου καθυστερημένη, καὶ ἡ ἐκδήλωσή τῆς στὰ διάφορα εἶδη τοῦ λόγου εἶναι ὅπως ὅποτε ἀξία νὰ τὴν προσέξουν ὄχι μοναχὰ οἱ δικοὶ μας, μὰ καὶ ἕξνοι κριτικοὶ ἀκόμα. Κι ὅμως ἡ ἔλλειψη μιᾶς Νεοελληνικῆς Γραμματολογίας—ἐνὸς καθρέφτη τῆς λογοτεχνίας μας κ' ἐνὸς ὁδηγητῆ γιὰ κείνονε ποὺ ὀρέγεται νὰ τὴ μελετήσῃ, γένησε σὲ πολλοὺς καὶ δικούς μας καὶ ἕξνους τὴ σαφερὴ ἰδέα πὼς στὸ κεφάλαιο τῆς πνευματικῆς παραγωγῆς ἡ Πατρίδα μας ἔμεινε καὶ μένει πολὺ πίσω ἀπὸ τὰλλα Βαλκανικὰ Κράτη, ποὺ ἀριθμοῦνε μάλιστα λιγότερο χρόνο λεύτερης πολιτικῆς ζωῆς. Τὴ σπουδαιότατη αὐτὴ ἔλλειψη ἡ νέα Ἐκδοτικὴ Ἐταιρία τῆς ἐπιφάνειας νὰ τὴν συμπληρώσῃ καὶ γιὰ τοῦτο θ' ἀναθέσῃ σὲ εἰδικούς τὴ σύνταξη μιᾶς τρίτομης Νεοελληνικῆς Γραμματολογίας. Ὁ πρῶτος τόμος θ' ἀφιερώνεται στὴν «Ποίησι», ὁ δεύτερος στὸν «Πεζὸ λόγος» καὶ ὁ τρίτος στὸ «Θέατρο». Ἡ ἴδια Ἐταιρία θ' ἀκδώσῃ ἀργότερα καὶ τὴν «Ὀδύσεια» τοῦ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη.

* *

ΣΤΟ ἐρχόμενο φύλλο θ' ἀ δημοσιέψουμε τὸ πρόγραμμα τῆς φιλολογικῆς γιορτῆς ποὺ θ' ἀ γίνῃ κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκέβρη γιὰ τὰ εἰκοσάχρονα τοῦ «Νουμά». Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ δηλώνουμε πὼς τὸ ἐρχόμενο φύλλο θ' ἀ ναι καὶ τὸ τελευταῖο φύλλο τῆς φετεινῆς χρονιάς, γιὰτὶ τὸ φύλλο τοῦ Δεκέβρη θ' ἀ ναι πανηγυρικὸ—θ' ἀ τυπώσῃ δηλ. τοὺς λόγους ποὺ θ' ἀ ἐκφωνηθοῦνε στὴ γιορτῆ καὶ ἄλλα σχετικὰ μὲ τὴν εἰκοσάχρονη ἐργασία τοῦ «Νουμά». Τὸ φύλλο αὐτὸ δὲ θ' ἀ βγῆ στις δεκαπέντε, μὰ στὰ τέλη τοῦ Δεκέβρη.